Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

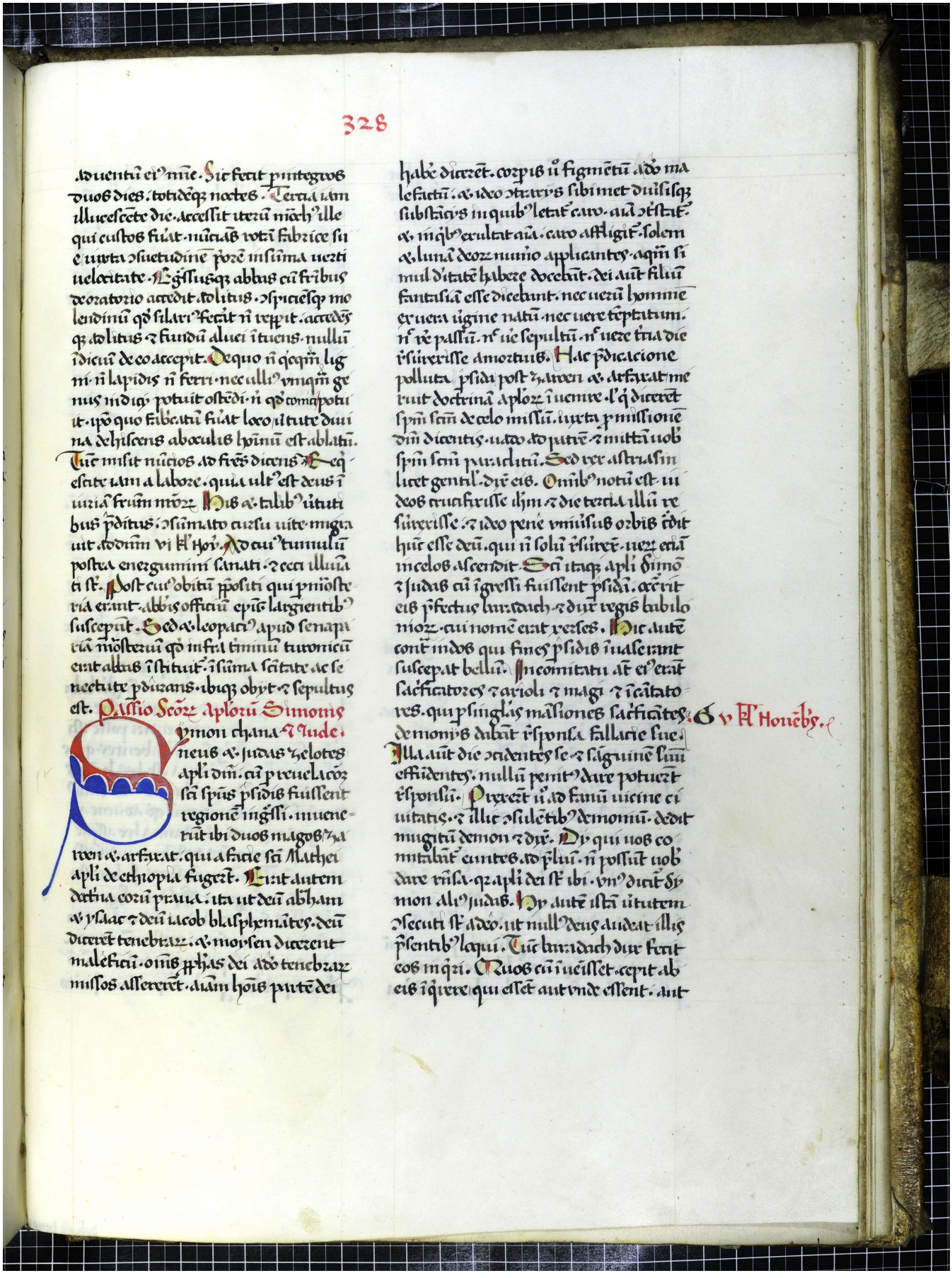

ad uentū ei⁹ mīe. Sic fecit p integros duos dies. totidēq; noctes. Tercia uꝫ illucescēte die. accessit uersū mōch⁹ ille qui custos fuit mōcalīs totī fabrice sī c̄ curta solicitudine p̄uē insuma uerti uelocitate. Egressusq; abbas cū fr̄ibus de oratorio accedit ad locum. ꝛ spiritūq; mo lendinū qđ siluer fecerat nō reppit. accedēs q; ad locus ꝛ fundū aluei intuens. nullū indicū de eo accepit. De quo nō q̄q̄m lig mi. nō lapidis nō ferri. nec ullo omnīm ge nus mdi⁹ potuit ostēdi. nī qđ coma potui it. ipō quo fabricatū fuat loco. ut tute dui na dehiscens aboculis hoīnū est ablatū. Cui misit nūcios ad fr̄es dicens. Ecq̄ sit uꝫ a labore. quia ult⁹ est deus i uria frum mōꝛ. His a⁹ talib⁹ ututi bus p̄ditus. ꝛ sūmato cursu uite migra uit. ad dnm vi kl̄ hor. Ad cui⁹ tumulū postea energumini sanati. ꝛ ecc illuna ti sūt. Post cui⁹ obitū p̄positi qui p̄ioste ria erant. abbis officiū epīs largientib⁹ suscepit. Sed a⁹ leopaci⁹ apud senapa tia mōsteriū qđ infra timinū teutonicū erat abbas īstituit. ī suma sanctitate ac se nectute p̄durans. ubiq; obyt. ꝛ sepultus est.

Passio scōꝝ apl̄oꝝ Simonis

Symon chana⁹ ⁊ Iude. neus a⁹ iudas ⁊ helotes apli dn̄i. cū p reuelacōꝝ sā spūs p̄sidis fuissent regione ingressi. inuene runt ibi duos magos ⁊ a ren a⁹ arfaxat. qui a facie sī Mathei apli de ethiopia fugerāt. Erant autem dctūa eoꝝ prauꝫ. ita ut deū abham a⁹ ysaac ⁊ deū iacob blasphemātes. deū dicerēt tenebraꝝ. a⁹ moysen dicerent maledictū. omīs ꝓphas dei ad⁹ tenebraꝝ missos assererēt. dum hoīs potē dei habē dicerēt. corpis ū figmētū. ad⁹ ma lefactū. a⁹ ideo strauis sibimet duplisq; substās in quib⁹ letat caro. aut exultat. a⁹ in q̄b⁹ exultat aut caro affligit. solem a⁹ lunā deoꝝ numio applicantes. aqm̄ si mul d̄itatē habere docebāt. dei aut filiū fantasiā esse dicebant. nec uerū hominē ex uera ugine natū. nec uere tēptatum. nī uē passū. nī uere sepultū. nī uere tria die rsurexisse a mortuis. Hac p̄dicacione polluta. p̄sidā post ⁊ auren a⁹ arfaxat me tuit doctrinā apl̄oꝝ i uenire. l'q̄ diceret spm̄ scm̄ de celo missū. iusta p̄missione dn̄i dicentis. uado ad patrē. ⁊ mittā uob spm̄ scm̄ paracletū. Sed uer astruis sin licet gentil. dnē eis. Omīb⁹ notū est. u deos crucifixisse dn̄m. ⁊ die tercia illū re surexisse. ⁊ ideo pene vniuersus orbis ēdit hūc esse deū. qui nō solū rsurexit. uer etiā in celos ascendit. Cū itaq; apli dn̄o ⁊ iudas cū ingressi fuissent p̄sidā. accēdit eis p̄fectus lunardach. ⁊ dux regis babilo nioꝝ. cui nomē erat rexes. Hic autē cōtra hos qui fines p̄sidis inualerant suscepit bellū. In comitatu aut ei⁹ erat sacrificatores ⁊ ariolī ⁊ magi ⁊ incātato res. qui p singlas mansiones sacrificates & v kl̄ Nouēb⁹. demonib⁹ dabāt rsponsa fallacie sue. Illa aut die cadentes se. ⁊ sanguine sum effundentes. nullū penit⁹ dare potuerē rsponsū. Egressi ū ad fanū uicine ci uitatis. ⁊ illic ꝑsilētib⁹ demonū. edit mugitū demon. ⁊ dixē. Dy qui nos co mutabāt cantes. ad p̄sul. n̄ possūt uob dare rēsa. qz apli dei sūt ibi. vn⁹ dicit Sy mon alt⁹ iudas. Dy aut ill̄i ututem secuti sūt adeo. ut null⁹ deus audeat illis p̄sentib⁹ loqui. Cui lunardach dux fecit eos in q̄si. Quos cū inuenisset. cepit ab eis inquere qui essēt aut unde essent. aut